



جایگاه متزلزل مربیان باشگاهی

کارشناسان و اهالی فن اعتقاد دارند توفیق چند ساله در فوتبال ملی ایران مرهون تجربه، کارآمدی و هدایت اصولی کی‌روش است. او با شناخت و آگاهی از اوضاع و احوال فوتبال ایران و احاطه کامل بر روی بازیکنان، تیم ملی را در عرصه آسیا بدون رقیب گذاشته و به عنوان تیم برتر روانه جام جهانی کرده است. این وضعیت در مورد تیم پرسپولیس هم صادق است. برانکو به جهت حضور چند ساله در ایران مدیریت صحیح، تیم سرخپوشان را در صدر جدول لیگ برتر قرار داده و از مدعیان کسب قهرمانی مجدد در فوتبال باشگاهی کشور می‌باشد. این دو مورد واضح و آشکار از مدیریت اصولی در فوتبال باشگاهی و ملی را بر شمردیم تا بگوئیم ثبات در عرصه هدایت و رهبری با برنامه از نکات انکارناپذیر در فوتبال مدرن و حرفه‌ای به شمار می‌آید. هر گاه با دقت و تدبیر در این زمینه گام برداشتیم به نتیجه بایسته رسیدیم و در مقطعی هم که به انتخاب‌های نادرست و کوتاه مدت دست زدیم،

ضربات جبران‌ناپذیری متحمل شدیم. در فصل جاری لیگ برتر مربیان متعددی جایگاه خود را از دست داده و مدیران نتیجه‌گرا سریعاً کادر فنی خود را دچار تغییر کردند. البته این موضوع تا حد زیادی از اقدامات بدون مطالعه حکایت داشت. صدور حکم مربیگری برای لوکا بوناچیچ در گسترش فولاد تبریز و اخراج سریع او یکی از اقدامات نادر فوتبال ما بود که بیش از هر کسی، دل‌الها را به نان و نوا رساند. بر کناری اکبر میثاقیان از سیاه جامگان و روی کار آمدن وینفرد شفر به جای علیرضا منصوریان در استقلال هم از نقل و انتقالات پر سر و صدا در فوتبال باشگاهی در اواسط نیم فصل بود. هفته گذشته عبدالله و یسی اعلام کناره‌گیری کرد و بعد از او هم نظر محمدی پس از باخت سپیدرود رشت برابر پرسپولیس از سمت خود استعفا داد.

از گوشه و کنار می‌شنویم کنراچر و قلعه‌نوعی هم در اصفهان جایگاه پائینی ندارند و عنقریب باید شاهد جدایی این دو از سپاهان و ذوب‌آهن باشیم. در سپاهان صحبت از فرهاد کاظمی و امیر قلعه‌نوعی

است و باشگاه ذوب‌آهن نیم‌نگاهی به علیرضا منصوریان دارد. نفت آبادان با آنکه جایگاه مناسبی در جدول دارد، اما فراز کمالوند از شرایط مدیریت و مباحث قرارداد بازیکنان راضی نیست و در صدد جدایی از آبادان است. در این راستا بازیکنان نفت هم قبل از دیدار با پرسپولیس در آزادی دو جلسه در تمرینات حاضر نشدند.

به این همه اخبار ناخوشایند در بحث کادرفنی و بی‌ثباتی در امر مربیگری باشگاه‌ها، باید مهدی تار را هم اضافه کرد. پارس جنوبی جم که با هدایت خوب تار و دستیارانش کار بزرگی صورت داده و تیم او از پدیده‌های فوتبال ایران به شمار می‌آید. هفته گذشته لب به انتقاد از مدیران گشود و ناراضی‌های خود را اعلانی کرد. ظاهر آلوده تقویت تیم و عقد قرارداد با چند بازیکن جدید دارد، اما دست او برای این اقدام باز نیست و بازیکنان قبلی هم به دلیل عقب‌افتادن مطالباتشان ناراضی هستند...

آیا فوتبال باشگاهی را با این مدیریت لرزان و بی‌ثباتی در زمینه مربیگری تیم‌ها می‌توان به ساحل نجات رساند و از مجموعه اقدامات به نفع فوتبال ملی بهره برد؟

برداشت اولیه از مسابقات ۴ جانبه فوتسال

رقبای تازه، از راه رسیدند

در رشته فوتسال خوش‌خیالی است که دل به رنگینگ فیفا و قرار گرفتن در رده پنجم جهان ببندیم و از آینده نگری و برنامه ریزی غفلت کنیم. در گذشته حقیقتاً فراتر از آسیا بودیم و در عرصه جهانی هم به مبارزه با برزیل، ایتالیا، اسپانیا و پرتغال و امثالهم می‌انداختیم. بعد از گذشت چند سال ژاپن و تایلند به رقبای جدی ما در آسیا مبدل شدند. این دو کشور با برنامه‌های حساب شده، فاصله فوتسالشان را با ما کوتاه کرده و در مقطعی بر ما پیروز شدند و اسباب دغدغه ایران را فراهم کردند.

بارها گفتیم که به جهت ظرفیت و پتانسیل فوتسال در کشور غنی هستیم، اما در عرصه مدیریت و فراگیری علوم روز، به ویژه در بحث بدن‌سازی و امور تاکتیکی نیاز به برنامه ریزی اصولی داریم. در مسابقات اخیر چهار جانبه در اصفهان به عینه دیدیم که تیم‌های آذربایجان و قزاقستان تا چه حد پیشرفت کرده و خود را به مراتب بالای جهانی نزدیک کرده‌اند. در گذشته در این منطقه تنها روسیه را رقیب جدی می‌دانستیم، اما حالا باید به رقبای جدی و تازه از راه رسیده فکر کنیم. آذربایجان و قزاقستان با مربیان برزیلی و چند بازیکن اروپایی و برزیلی که تبعه این کشورها شده‌اند، تحولی در فوتسال کشورشان بوجود آورده و در رقابت با ما باعث شگفتی شدند. آنها به درستی از علم بدنسازی بهره برده و در فاز دفاع و حمله از روش‌های نوین استفاده می‌کردند.

باید این علوم و فنون مدرن را به فوتسال باشگاهی مان تزریق کنیم. اکتفا کردن به تکنیک و قابلیت‌های فردی بازیکنان و استعداد شگرف ستاره‌ها به تنهایی کافی نیست و باید تاکتیک و روش‌های دفاع بسته و حملات ترکیبی را به هنرهای فردی افزود. فوتسال امروزی کاملاً به مهره چینی با شطرنج شباهت دارد. باید در مقطعی از بازی جنگ تمام‌عیار داشت و بلافاصله حالت تهاجمی گرفت و با افزایش سرعت به رقیب ضربه زد. این تغییر حالت ناگهانی را در تیم‌هایمان نمی‌بینیم. بازیکنان باشگاهی ما هم به طور غریزی و سنتی یاد گرفته‌اند که در مالکیت توپ زیاده روی داشته و تکروری کنند. در فوتسال مدرن این موضوع منسوخ و مطرود است. این نقیصه با هماهنگی مربیان تیم‌های ملی و باشگاهی باید حل و فصل شود. حتی می‌توان این الزام را برای تیم‌های باشگاهی در نظر گرفت تا با روش همسو با تیم ملی تمرین و بازی کنند. امروز به جرات می‌توان گفت که مادر فوتسال در جازده و رقبای یکی پس از دیگری از راه رسیده و در صورت غفلت مجدد گوی سبقت از ما خواهند ربود. در این زمینه باید کمیته آموزش را فعال کرد و دانش مربیان باشگاهی را در جای جای کشور ارتقا داد. یقیناً تزریق بودجه و امکانات نرم افزاری و سخت‌افزاری نیاز اولیه است تا از قافله عقب‌نمانیم.

